Günümüz Yusuflarına

abdullah aymaz

Günümüz Yusuflarına

abdullah aymaz

Günümüz Yusuflarına

Yazar:
Abdullah Aymaz

Editör:

Seyit Erkal

Görsel Yönetmen:
Engin ÇİFTÇİ

Kapak:
İhsan DEMİRHAN

Mizanpaj:
Ahmet Kahramanoğlu

ISBN: 975-278-141-1
Yayın Numarası: 393

Emniyet Mahallesi Huzur Sok:
No: 5 34676
Kısıklı-Üsküdar/İstanbul
Tel : (0216) 318 42 88
Faks : (0216) 318 42 02
http://www.isikyayinlari.com

BASKI : ÇAĞLAYAN A.Ş.
Sarnıç Yolu No: 7 35410
Gaziemir/İzmir
Tel: (0232) 252 20 97/98

Baskı Tarihi
Şubat / 2005

GÜNÜMÜZ YUSUFLARINA
EN GÜZEL KISSA

Yüz on bir ayetli
Bin yedi yüz altı kelimeli
Mekke'de inen Yusuf suresi
Neden indi? Ne idi nüzul sebebi?
– Mekke müşrikleri
İleri gelenleri
Muhatap olmuştu bir kere
Yahudi bilginlere
Ulema-i Yehud demişti
"Sorun bakalım Muhammed'e;
İsrailoğulları hangi
Mühim sebepten geçmişlerdi
Kenan elinden Mısır'a?
Bakalım ne diyecek;

Ne cevap verecek?
Bu zor soruya?
Cevap gelmişti
Hem de semadan:
"Yusuf ve kardeşlerinde
Ayetler var soranlar için"
Hikmetler ve sırlar fısıldayan
Bu yedinci ayet öter çın çın
Mucizeler araştıran her beyin
Ve ihlasla çarpan her kalpte

Kıssaların en güzeli
Yusuf'un güzelliği misali
Anlatıyordu ayet ayet
Muhammedî güzelliğin en net
Bir nişanı olarak hem bir simgesi
Müstesna bir belagatla..
Bir rüya ile başlıyordu kıssa:
"Hani Yusuf demişti babasına:
'Babacığım ben rüyada
Güneşi ve ayı, onbir yıldızla
Secde ederken gördüm bana’"

Kendisiyle beraber on iki
Kardeş ediyordu hepsi

Bu sure ise 12. sure idi
Baştan itibaren Kur'an'da
Belki de 12 gezegene işaretti
Güneş baba, Ay annesi demekti
    Bunlar Güneş Sistemi gibi
    İşaretti Yakup ailesine
    Ama her şey döndüğü gibi
    Dünya tarihi için sanki
    Dönüyordu Yusuf üzerinde mesele.
    Bu sırlı rüya hakkında
    Baba, Yakup Nebi:
    "Yavrucuğum dedi
    Rüyanı kardeşlerine anlatma
    Sonra sana bir tuzak kurarlar ha...
    Çünkü şeytan düşmandır insana
    Hem de açıkça."
Kim bilir Yakup Nebi
Habil'le Kabil'i mi
Yoksa ta başta
Âdem Nebiyyi mi
Hatırladı da böyle dedi..
Ama sonra da
Anlatıverdi rüyanın tabirini
"İşte böyle Rabbim seni
Seçecek ve bir bir öğretecek

Rüya tabirinden bilgileri
Hem olayların dilini
Bundan önce tamamladığı gibi
Ataların İbrahim ve İshak'ta nimetini
Hem sana hem Yakup soyuna da
Tamamlayacak.
Rabbin Âlim ve Hakîm'dir muhakkak.."
O, mazhardı Âlim ve Hakîm isimlerine
Yatkındı ne demek;
Bilirdi gerçekten
Yusuf'a Güneş ve Yıldızların secdesini
Peygamberlik müjdesi; olarak görüverdi..
Belletmişti ona Rabbi
Ta baştan te'vil-i ehadisi;
Yani, çözüvermek
Muammalarını ilahi işaretlerin,
Görüvermek apaçık
Ledünnî hakikatları..
Anlayıvermek, alacağı şekli
Olayların en sonunda
Ve onlardan hasıl olacak neticeleri..
Bu ulvi lütuf ve ihsandan
Bir hisse Yusuf'a
Nasip olacaktı peygamber dedelerden miras
Sırlı kader yollarının her adımında

Evet bu isimlerin tercihi
Hakkın hikmetli iradesi ile idi
Haşa gelişi güzel olabilir mi?

Semavi bir nakış gibi
Tarihe vurulan bu isimler
Dört kitabın sayfalarını süsler;
İlim ve hikmet ile seçildikleri besbelli...
Şeytan ise verip vesvesesini
Şöyle konuşturdu Yusuf'un kardeşlerini;
"Bizden babamıza daha sevgili;
Yusuf ve kardeşi
– [Kardeşiyle] Bünyamin'i kasdetmişlerdi
Halbuki -diyorlardı- biz
Güçlü bir topluluğuz
Hem tutkun bir grubuz
Doğrusu
Babamız belli ki,
Çok açık bir yanılgıyla
Görmezden geliyor bizi"
Oyuncak etmişti onları kıskançlık
Düşmanları olan şeytana
Düşman ki apaçık..
Şöyle dedirtiyordu şeytan
"Öldürün Yusuf'u

Veya atın onu
Bilinmez yerlere
Dönmesin geri
Babanızın sevgi yüzü de
Kalsın sadece size
Böylece
Kalmış olursunuz kendi kendinize
Bir topluluk ki, pürüzsüz"
Ama içlerinden biri,
İçinden gelen sesi
Dinleyen bir vicdan sahibi:
"Öldürmeyin Yusuf'u
Eğer kurtulmaksa maksadınız
Onu bırakınız
Bir kuyu dibine
Oradan geçen bir kafile
Alır götürür de
Siz de kurtulmuş olursunuz."
Onun çare sunuşu
Kurtarmıştı Yusuf'u,
Güzeldi tedbir ve üslubu
Evet feveran eden
Azgın taşkınlar güruhu
Karşı çıkanları da içlerinden
Siler süpürür götürür

Onların dizginlenmesi için
Akıllı olanlar, yanlarında görünür
Ve makul tekliflerle
Onları ederler teskin..

Şöyle demişti,
Meşhurlardan birisi
Belki de şair Petöfi
Macarların meşhur edibi:
“İnsanlar ne kadar da
Olsalar fena
Mutlaka
On kişi içinde
Bulunur iyilerden bir tane"
Bu Petöfi ki
Demişti
"Ekmeğimi, Aşkım için..
Aşkımı da
Hürriyetim için terk ederim
Hiç bakmadan arkama"
İşte
Bu gerçek tahakkuk etmişti de
Yusuf'un on kardeşi içinden
Bir tanesi "HAYIR" demişti..
Sonra gelip babalarına..
Niye "Yakup Nebi'ye" değil de

İfade edilmiş böyle bir deyişle..
Çünkü eğer Hz. Yakub'u
Görselerdi bir Nebi hassasiyetinde
Ve şefkatiyle alsalardı ele ?
Ona 'yanılan bir gafil' demeyeceklerdi
Hem de
Her halde titreyecekti
Ta esasından kalpler
Ona oyunlar çevirirken
Yusuf'un kuyuya atılışında

Ve geçen kervanlara satılışında
Ne büyük bir gaflet ki,
Koca bir Nebi'ye
Habire
Davrandılar
Sıradan bir baba gibi
Kurban olarak
Hem de lekesiz bir gönül karşısında
Besberrak evet kurban oldular bir daha
Kıskançlıklarına ve hırslarına
Hiç sıkılmadan dediler ki:
"İnan da bize baba
Yusuf'u gönder bizimle
Güven bize

İsteriz elbette
İyiliğini ve kaynaşmasını içimizde
Gezsin oynasın bizlerle
Koruruz onu kesinlikle"
Yakup Nebi, derin şefkatinden
Uzak tutmak istemiyordu Yusuf'u gözünden
Olacakları sezer bir tavırla
Dillendirdi içinden geçenleri

"Üzer beni
Yusuf'u alıp götürmeniz uzaklara
Korkarım kurt yer de
Haberiniz olmaz bile.."
Yemin ettiler
Sırf ikna için
Şöyle dediler
"Böyle
Müthiş bir topluluk olmamıza rağmen
Eğer onu kapıp kurt yerse
Bedbahtlardan olacağımız kesin"
Şefkat sezgisinin
"Kurt yer" sözünden
Şeytan vermişti ellerine
Kötü bir ipucu..
Böylece

Alıp götürdüler Yusuf'u
Ve attılar kuyuya..
Topluca
Daha önceden verdikleri kararla..
    Fidan olacak bir tohumun
    Gömülüşü gibi bağrına toprağın
    Atılmıştı kuyunun derinliklerine
    Evet Ashab-ı Kehf'in Mağaraya çekilişi gibi
    Yusuf da çekilmişti
    Dibine kuyunun
    Evet bu değişmez bir kanun
Öyle değil mi?
Gar-ı Hira
Ve çile yiğitleri büyükler için
Bütün zindanlar da.. Ama,
Kuyudaki Yusuf'a
Bir mesaj göndermişti sema
"İleride sen onlara
Hiç ummadıkları bir anda
Haberini vereceksin bir bir
Sana yaptıklarının"
İşte kuyuda
Sekîne, bu defa
Gerçekleşiyordu
Bir vahiyle

Mesaj yüklü bir sekîne
Tezahür eden değişik şekillerde
Bazen bir ılık rüzgarla
Gönül serinletir gibi
Gelir karanlıkta
Sadece yıldızların açıkken gözleri
Issız dağlar başında
Bazen zor hissedilir bir nesimle
Kıyametler koparır gibi ruhlarda
Huzur, haz ve neşe estirir
Daha kimbilir
Hangi bilinmez şekillerde
Ediyordur tezahür..
Onun için kuyuda
Bulursun Yusuf'u
Pek emin ve huzurlu.

Ama oynayanlar oyunu
Sahte gözyaşlarıyla:
"Baba dediler biz yarışıyorduk
Koymuştuk Yusuf'u
Eşyalarımızın başına
Kendi halimizdeyken unuttuk
Kurt yemiş onu
Gerçi inanmazsın bize
Doğru söylesek de"

Bu gözleri sulu
Kıskançlar ordusu
Bir de
Dökerek Yusuf'un gömleğine
Yalan bir kan
Koydular babalarının önüne
Yalancı bir kana
Bir an dahi asla
Kanmayan ve yanılmayan
Koca Nebi Baba
Verdi derslerini onlara
"Nefisleriniz aldatmış da sizi
Yaptırmış yanlış işi
Ama beni bekliyor
Bir sabr-ı cemil
İşim olsa da zor
Varıp sığınacağım
Dönüp ağlayacağım
El açıp yalvaracağım
Tek kapı: Allah Kapısı
Elbette Allah'tır bana
Tek yardımcı"
Belli ki
Onlara hiç kanmamış ve inanmamıştı
Gözleri vahiyle sürmeli Yüce Nebi

Onlar ise belki
Bir suçluluk haleti
Ve acelecilikle yanılmış da
Getirmişlerdi
Hayvan kanı bulaştırıp üzerine
Hiç yırtılmamış gömleği..
Kurt yese, elbette
Param parça ederdi
Hem de bir parçası kalırdı Yusuf'un
Halbuki bunun
Kalp parçalanır
Yürek dayanmaz bir an bile
Tahayyülüne..
Bir işaret var burada
Adli tıbba ve araştırmacılara
Suçlular hep bir iz bırakırlar
Parmak basılmış gibi
Eylemlerinin ardından
Psikolojik bir gerçek olarak
Ve ilahi bir yanıltma
Elbette hiçbir şey zor değil Allah'a..
Yerine göre
Kuşlar bile
Saldırır katile
Hücum bazen düşer bir merkebe

Bazen de bir taş delil olur
Şahit olarak gelir mahkemeye
Bazen bir ağaç konuşturur suçluyu
Sanki bas bas bağırır suçu..
Zaten ahirette,
O ulu divanda
Gerçekleri bütün çıplaklığıyla
Konuşmayacak mı eller ayaklar
Mühürlenince dudaklar?
Her biri
Keskin bir dil gibi
"Konuşturdu bizi
Her şeyi konuşturan Allah"
Demeyecekler mi?
Nebi basireti karşısında
Zorlama ağlama
Elbette boşuna idi
Ve timsahın gözyaşları gibi
Anlaşılacağı kesindi

Eğer kader
Yönlendiriyorsa bir zirveye
Düşmanlar bile hizmet eder
Ulaşılacak yüce hedefe..
Yusuf kuyuda ama

İşte çevresine
Kondu bir kafile
Hem de
Sucularını saldılar kuyuya
    Elinden aşağıya sarkan bahtiyar kova
    Su getirmedi ama
    Çıktı karanlıktan dışarıya
    Bir ay parçasıyla..
    Gün gelip dilberlere
    Ellerini parçalatacak güzellikte
Birden bire
Karşılaşınca hilkat şaheseriyle
Bağırdı kafileye:
"Müjde! Müjde!" diye..
Parlıyordu Yusuf'ta
Bir güzellik ki
Mehabeti!
Ağır ve ciddiyeti!
Çehresi ve çevresi haleli
Elbette böyle olacaktı değil mi
Nebi namzedi?..
Ama kimse değildi
Tomurcuk halinde gizli
Bir nübüvvet goncasının farkında
Çünkü O, onlara göre

Sadece satılık bir meta..
Eğer buyursa idi Allah irade
Hemen daha orada
Taç yapardı Yusuf'u kervanın başına
        Henüz varılmamıştı son hedefe
        Onlar ise arada
        Sadece bir vasıta
        Oluyordu ulaşmaya..
O zaman Yusuf kalır oracıkta
Cüze vurulmuş bir küçük nakış olurdu da
O koca kıssa
Daralıp kalırdı minik bir alanda
Mısır'a Aziz
Ve halkın gözdesi
Hatta kendine muhtaç
Sultanlara taç..
Ve taşıdığı nurdan hale ile
Taçlara sorguç olacak
Maneviyat cevheri
Yusuf Nebi'yi
Salıverdiler
Değersiz bir şey gibi.
Ama ilâhî irade
Perdeleyip böylece
Bu görüntü ve kisvede
Yüceltiyordu onu yüce hedefe..

Aziz onu cevherci misali
Seçmişti
Bütün esirler içinde
Sonra getirip eşine
Şöyle demişti:
"Züleyha iyi bak buna
Faydası dokunur sonra
Veya
Evlad lazım değil mi bize
Oğul gelmiş olur evimize."
Aslında
Yusuf'u oraya
Kör tesadüfler getirmedi ki,
Evet onu Allah yerleştirdi
Kader önüne
Su serperek böylece
Ulaştırmaya başladı
Merhale merhale hedefe
Yusuf'a Hak talim buyurdu
Olayların ifade ettiklerinin yorumunu
İnsanların çoğu anlamasa da
Allah galib ve hâkimdir her dem olaylara
Bazen kendi hesaplarınca insanlar
Oyunlar oynayıp bir tuzak kurarlar
Ama Allah encamında

Onu dolar boyunlarına
Dolaştırıp ayaklarını
Atar çukura
Hem de kendi kazdıkları...

Erince tam erginlik çağına
Allah ilim ve hüküm verdi Yusuf'a
İlim ayrı, hüküm ayrı bir nimetti..
Allah onu kavrayış üstünlüğü ile bezedi
Hem harika bir nüfuz da verdi
Nebilere verilenler kesbîden çok hep vehbî
Evet gerçekten cereyan eder daima
Güzel iş yapanlara
Verilen armağan ve ihsanlar
Harikalar kuşağında
        İşte böylece Yusuf yoluyla,
        Yağmıştı yine lütuflar
        Mısır'a ve insanlığa.
        Tam bu sırada
        Gelmeye hazırlanıyordu bir ibtila;
        Yepyeni bir imtihan bir fitne
        Hem de evin hanımı eliyle
Evet bu zuhurat içinde
Vardı en başta
O dillere destan Züleyha

Kendisine yakışmasa da
Sataşmıştı işte Yusuf'a
Kapıları kilitleyerek üstüne
Demişti: "Hadi gelsene!'"
    Yusuf ise bütün iffetiyle
    Sığınıp Allah'a
    "Utanırım hem Rabbimden, hem efendimden
    Ayıp olur bana
    Yapılan iyiliklere nankörlük etmem
    Bilirim hain ve zalimler ermez felaha."
Kadın gerçekten bozmuştu niyeti
Bu bir şaka veya deneme değildi
Ama Yusuf'u
Rabbin burhanı tutmuştu..
    Acaba o burhan neydi?
    Eğer koca bir Nebi'yi
    Tutmuşsa Rabbin burhanı,
    Fitne ve fettanlarla her yanı
    Çevrilmiş bunca genç ve civanı
    Bilmem artık ne tutar?
İffetli kalmak için insan ne yapar?
Yani nasıl bir burhan gerek?
Nelere muhtaç her bir kadın ve erkek?
Burhan için ne diyor kitaplar:
Burhan; tahkik-i iman

Hem nur-u Kur'an, İhlas ve sadakat
Hem de ifratkarane irtibat..
Bence çalış çabala amma
Işık evleri unutma asla
Gündüz gece, hiç olmazsa illa bir defa
Aram eyle oralara
Böylece başta tahkiki iman
İsmet, iffet ve nezaketle donan
Gör çirkinliğini her günahın
Ve fark et iğrençliğini bütün çıplaklığıyla
    Evet kendimce
    Bunları biliyorum sadece
    Berû gelsin başka çıkar yol bilen
    Evet gümbür gümbür çökerken
    Koca bir dünya
    Bulamadı çare
    Hem bulamayacak asla
    Medet isteyecek
    Hem ilaç dilenecek
    Eczahane-i Kur'an'dan
    Koca Bedi' müjdeledi bunları zaman zaman
    Bazen kükreyerek zindandan
    Bazen de haykırarak meydanlardan
Evet o burhanla uzak tuttu
Allah Yusuf'tan fenalık ve fuhşu

Gerçekten Yusuf bir muhlas'tı
İhlasa erdirilmiş bir has'tı.
	İçi-dışı issiz-passız ve tertemiz
	Sırf Allah için seçilmiş ve lekesiz
İşte o teklif anında
Yusuf koştu kapıya
	Ardınca da Züleyha
	Arkadan yırttı gömleğini eliyle
	İsmetine de dokundu diliyle;
Çünkü tam kapının yanında
Kocasıyla, geldiler karşı karşıya
	Tereddüt etmeden Züleyha
	"Senin dedi eşine
	Fenalık niyet edene
	Nasıl bir ceza, gelir akla
	Atılmaktan başka zindana
	Veya
	Uğratılmaktan başka acı bir azaba."
	Şefkate değil, mecazi aşka
	Yaraşan bu idi işte.
	Çünkü ulaşılamayınca
	Dönecekti bir hınca
	Ve kinli bir nefrete..
	Deneyle gösterilmiştir ki

Hep üstün gelmiştir anne şefkati
Şehvete dayalı hissiyata
Bu bir tokattır aslında
Şehveti putlaştıranlara
Yavrusu için yuvasına
Binlerce defa
Rızık taşıma uğruna
Gidip gelen bir kuşta
Söylesinler bakalım en başta
Şehvet mi hâkim şefkat mi yoksa?
Ve yavrusu uğruna
Kafasını ite kaptıran tavukta şahit ol
Hangi his galiptir Allah aşkına?
Şefkatin hazzını aşacak
Söyleyin ne vardır başka?
İşte Züleyha
Sattı aşkını kocası karşısında
Halbuki bir tavuk bile
Şefkati sebebiyle
Civcivi için gidiyor ölüme
Bakmadan arkasına tereddütsüzce

Ama Yusuf ciddi ve temkinli;
Doğruyu söylemekle yetindi..
Kadının akrabasından o an
Adil bir kişi

Dosdoğru bir hakemlik etti:
"Eğer dedi, Yusuf'un gömleği
Yırtılmışsa önünden
Züleyha doğru, Yusuf ise yalan söyleyen..
Yok eğer arkasından ise yırtık
Yusuf haklı, Züleyha yalancı artık.."
Arkadan yırtıldığını görünce kocası gömleği
Dedi ki:
"Bu iş sizden bir tuzak,
Bu cürüm Yusuf'tan uzak..
Gerçekten sizin hileniz
Çok büyüktür şüphesiz."
Mısır Azizi,
Güzel yapmıştı tesbiti
Kur'an-ı Kerim çünkü
Diyor "zayıftır, şeytanın hilesi." Demek ki,
Kadın hilesi karşısında
Şeytanın hilesi bile
Kalıyor çelimsiz
Şimdi siz
Anladınız herhalde
Bu şedid fitne
Ve tuzaklar hakkında
Her gün defalarca
Niçin dememiz gerektiğini

"Allahümme ecirnâ.."
İşte böyle sığınınca Allah'a
Fitne, şer ve belâ
Inşaallah ulaşamaz insana..

Züleyha'dan sonra
Aziz dönüp Yusuf'a.
"Sakın bunlardan bahsetme
Hiç kimseye.."
Tekrar yönelip Züleyha'ya.
"İstiğfar et günahına
Çünkü katıldın günahkarlar güruhuna..
Aziz gerçi
Belirlemişti gerçeği
Fakat örtmek istedi
Dar dairede fitneyi
Ama saray entrikaları
Hiç böyle biter mi?
Dedikodular kumkuması
Hiç bırakır mı
İnsanların yakasını?
Onun için oraya dikildi gözler
Ve şehirde yankılandı
Bilhassa kadınlar arasında dolandı
Şöyle sözler:

"Ay ne kadar ayıp oluyor ona
Hem de koskoca,
Bir Azizin karısı
Kâm almak istediği de evin delikanlısı.
Parayla satın aldıkları..
Aşırı sevgiden zarı
Patlayacak kalbinin..
Bu karı,
Çıldırmış besbelli!.."

Züleyha işitince dedikoduları
Gönderdi birer davetçi o kadınlara
Hazırladı onlara bir de sofra
Ama ne sofra; mükellef mi mükellef
Nimetlerle işlenmişti sanki bir gergef
Sonra
Verdi ellerine
Birer bıçak ve işaret etti Yusuf'a
"Haydi hemen çık karşılarına!"

Cemal-i Yusuf'la karşı karşıya
Birden kalınca
Kestiler ellerini şaşkınlıkla..
Hem de diyerek:
"Bu insan değil; bir melek!.."
Gerçi demiş validemiz Hz. Aişe
O kadınlara işaretle:

"Eğer onlar görselerdi
Yusuf yerine, o Efendiler Efendisi
Benim Efendimi
Hz. Muhammed'imi
Ellerini değil; bilakis sinelerini
Paramparça ederlerdi
Kalpleriyle beraber!.."
Evet Züleyha kazanmıştı bir zafer
Dedikoduculara karşı, o sahnede:
"Beni hakkında kınadığınız
O, işte bu!.."
Göstererek Yusuf'u
Demek istiyordu:
"Ya benim yerimde siz olsaydınız
Sanki ne yapardınız.."
Sonra döndü ikinci hedefine
"İşte bu, dedi, güzel centilmen,
Benim isteğime rağmen
Namuslu davrandı
Hiçbir şeye kanmadı.
Ama uymazsa bana
Attırırım zindana
Hem olur hor hakir.."
Söyledikleri aslında
Mahsus değildi sadece o ana;
Belki günlerce süren, dayanılmaz bir tahkir

Bütün bu tehditlere
Baş kaldırıp muhlas Nebi
Dedi: "Ya Rabbi.
Zindan bana
Daha sevimli, daha âlâ,
Bunların çağırdıklarından
Eğer savuşturmazsan
Onların bu sinsi tuzaklarını benden
Düşerim de tuzağa, olurum cahillerden."
Kabul buyurdu hemen
Arşı ihtizaza getiren
Gönülden duasını Rabb-i Kerimi
Bertaraf edip hilelerini
Kurtardı Yusuf'u fettanların
Bela, hile, fitne ve şerlerinden
Muhakkak ki Rabb-i Rahim semi'
İşitir söylenenleri
Hatta gönüllerden geçenleri..
Olduğu halde apaçık besbelli
O iffetli Nebinin masumluğu
Tuttular da onu
Attılar zindana..
Belli bir süre
İhtimal yedi sene..
Tevafuğu tesadüf değil

Çağımızdaki Medrese-i Yusufiye'ye:
Kâmil ceza
163. maddede
Karar kılardı yedi senede...
Ama sanki renk gelmişti zindana
Yusuf ders veriyor ve yoruyordu rüya..
Artık Nebi atmosferinde
Olmuştu cennetten bir köşe..
İki genç de
Düşmüştü hapishaneye
Geldiler yanına rüya tabirine
Dedi gençlerden biri:
"Gördüm rüyamda Şarap sıkarken kendimi."
Ama öteki:
"Ben ise, başımın üstünde
Ekmek taşırken
Görüyordum kuşların ondan yediğini
Bekliyoruz tabirlerini
Rüyalarımızın senden
Çünkü görüyoruz seni iyilik edenlerden.."
Yusuf için artık zindan
Her an olmuştu güzel bir mektep
Hizmet yollarını araştırıyordu hep
Rüya yorumları da
Bir vesile idi

Mukaddes davasına
Onun için dedi ki:
"Yorum yapar söylerim size
Verilecek yemeğiniz gelmeden önce.
Öğrettiği ilimlerdendir bunlar
Rabbimin bana
Fermanlar gönderdi art arda
        Hem terk ettim ben,
        Allah'ı inkar eden,
        Ve ahirete imanı reddeden
        Bir kavmin dinini
        Hem oldum tâbi
        Dinlerine atalarım İbrahim, İshak ve Yakub'un
Olmaz bizim için asla
Ortak koşmak, Allah'a
Allah'ın bir lütfudur bu
Ama şükretmez insanların çoğu
        Ey zindan arkadaşlarım,
        Şöyle bir bakalım
        Şu birlik, düzen ve ahenge
        Çeşit çeşit, pek çok tanrılar mı,
        Yoksa tek Allah mı
        Mührünü vuran?
        Güzellik ve nizamı an be an
        Ahenkle yenilenen şu cihan

Nasıl tesadüflerin
Ve karışık ellerin
Eseri olabilir?
Sizin Allah'ı bırakıp da
Taptıklarınız var ya..
Ne varsa sebep, put, şu-bu
Sizin ve atalarınızın uydurduğu
Birtakım isimlerden ibarettir
Hurafe ve uydurmalar dışında
Hiçbir şey değildir aslında
Hem tek bir delil bile
İndirmiş değil Allah
Tapmanız için bunlara..
Aittir hüküm sadece
Vahid'ül-Kahhar olan Allah'a
Kazıyın bunu kafanıza
Size Hak Teala
Kendisinden başkasına
Tapmamanız için asla
Bildirdi gerçek yolu
Din budur işte, dosdoğru
Fakat insanların çoğu
    Bilmezler bunu..
    Ey zindan arkadaşlarım
    Yorumuna gelince rüyanızın:

"Biriniz sunacak efendisine
Eskiden sunduğu gibi yine
İstediği içkiyi..
Asılacak diğeri,
Ve yiyecek başından kuşlar
Rüyada gördüğü gibi
İşte
Hükme bağlandı böylece
Yorumunu istediğiniz rüyalar.."
Dönüp hapisten kurtulacak olana
Dedi ki Yusuf.. "Hatırla..
Ve an beni efendinin yanında."
Hikmete bak ki,
Şeytan şarapçıya
Unutturdu anmayı
Saraya varınca
Efendisinin huzurunda.
Bu yüzden Yusuf zindanda
Kaldı daha yıllarca.
Ama
Eyledi zindanları medrese
Yad-ı cemili kaldı dillerde
Medrese-i Yusufiye diye
O yönünü de yine
İhya etti, Koca Bedi...

Asrımızda bütün ihtişamıyla
O karanlık zindanlar biline ki
Ne aydınlık meyveler verdi!..
Sanki
Zindanda unutulmuş gibi
Yusuf yıllar yılı bekletildi
Dolmaya yakın olunca çile
Mısır Hükümdarı dedi ki:
"Ben görüyorum rüyamda üst üste
Yedi semiz ineği
Yedi cılız ineğin yediğini
Ve yedi yeşil başakla
Yedi kuru başak birlikte
Bu rüyanın tabirini
Ey ileri gelenler bildirin bana
Eğer tabirden nasibiniz varsa."
Dediler ki
"Bu karmakarışık bir rüya
Demet demet hayal yığını
Gücümüz yetmez bizim bunların yorumuna"

Rüya tabiri, bir ilim elbette..
İnmek ister işin derinliğine
Maharet ve nüfuz da gerek tabirde
Sözün doğrusu ve yalanı gibi

Rüyanın da vardır sâdık ve kâzibi
Hem de yine
Benzer şekilde söze;
Hakikati, garibi, imalı ve remizlisi..
Şu kadar var ki,
Rüyaların çoğu iç alemle ilgili..
Hem şahsın benliğindeki
İhtiva eder gizli şuur ve idraki

Evet şahıs şahıs özelliklere göre
İfade ederler birer mana
Bazı rüyalar ise sanki birer muamma
Birer lügaz, birer bilmece vasfında
Bazen de çıkarlar meydana
Birer hayal veya garip birer temsille
Yani ille de
Gelmezler tek tip elbise ve kisveyle
Bazen olurlar ledünnî birer remiz
İlâhî sembollerden birer iz
Onun için tevil ve tabirleri
İlim gerektirir birer keşfî ve vehbî
Yetmez kesbî bilgiler
Hiç olmazsa feraset ve irfan gerekir
Bunun zirvesi ise vahiydir.
Bazı rüyalar sabah aydınlığı gibidir

Aynen çıkar ayan beyan
Bazıların tabiri daha rüyada nümâyân
Efendimizde rüya
Vahyin 46 cüzünden bir parça
Ama ahir zamanda
"Peygamberlik artık kesildi
Geriye mübeşşirât kaldı" dedi
En son Nebi

Neden sonra
Yusuf'a zindanda
Arkadaş olup, rüya
Soran, gencin hatırına
Geldi de dedi Hükümdara
"Gönderin beni Yusuf'a
Gideyim hemen rüya yordurmaya"
Sonra da varıp eski mekana
Geçti Yusuf'un karşısına:
"Yusuf! Ey doğru sözlü dostum
Sana Hükümdarın rüyası için koştum
Hemen yorumla da
Ben de varayım huzura
Dosdoğru cevapla"

Diyerek anlattı, görülenleri
Bildirdi Yusuf şöylece tabiri:

"Yedi sene ekeceksiniz eskisi gibi
Bol bol verecek ürünler, hem bereketli.
Başağında bırakın biçtiklerinizi
Önce ayırıp yiyeceğinizi
Arkasından gelecek yedi tane
Öyle seneler ki
Kurak mı kurak
Silip süpürecek biriktirdiklerinizi
İnsanı soran bu kıskıvrak
Sıkıntıdan halk
Kurtulacak arkadan gelen
Yağışlı bir seneyle
Artık sıkıp sağacaksınız bereket içinde"
Bu tabir ulaşınca saraya
Hükümdarın yattı aklına
Ve emretti "Getirin onu bana"
Elçi Yusuf'a gelince
Yusuf "Sor bakalım dedi efendine
Neymiş ellerini kesen kadınların maksadı?
Çok iyi bilir Rabbim, onların oyunlarını
Bilhassa bana oynadıkları"

"Çıkmam diyordu Yusuf zindandan
Ben temize çıkmadan"

Hükümdar, duydu saygı
Bu yüce duyguya

Bizzat tahkik için çağırdı
Kadınları huzuruna
Ve çekti sorguya:
"Neydi derdiniz Yusuf'la ?"
Onlar dediler "Haşa!
Allah için biz, onun hakkında
Hiçbir şey bilmiyoruz kötülükten yana
Söz düşünce Züleyha'ya
Dedi ki "Bendeydi bütün hata
Artık şu anda
Bütün çıplaklığıyla
Hak çıktı ortaya
Yusuf'un eşi yoktur sadakatta"
Bastı mühür gibi sözünü Yusuf sonunda
Emanet ederek tarih sayfalarına
"Bilinsin ki, ben hainlik etmedim asla
Ulaştırmaz Allah
Hainlerin hilesini hiç başarıya
Ama ben yine
Çıkarmıyorum nefsimi temize
Çünkü emreder şiddetle
Kötülüğü nefis
Ancak Rabbimin rahmetine
Mazhariyet müstesna.
Gerçekten Rabbim

Gafurdur, Rahîm."
Görüyoruz işte
Hak aşkının ötesinde
Her şey sönüp bitmekte..
Kimi öfke ve ihtiraslar da,
İffet ve fazilet karşısında
Silinip süpürülüyor sonunda
Ve yalnızca
Aşk-i ilahi kalıyor ayakta..
Bütün bunlara
Şahit olunca Hükümdar
Dedi “Getirin onu bana..
Haslar arasında
Tek has olsun ve tacidar”
Sonra dönüp Yusuf'a
"Sen bizim yanımızda
Mekinsin büyük mertebede
Eminsin, çünkü yok benzerin emanette.

Denilir ki
Yusuf çıkarken zindandan
Yazmıştı kapısına
"Burası belâlar konağı
Diriler mezarı
Düşman sevindiren
Dostlar sınavı"

Çıkınca Hükümdar huzuruna
Selam vermişti.
Ve kıpırdamıştı dudakları dualarla
Garip gelmişti bu lisan
Birçok dil bilen Hükümdara da:
"Bu ne lisanıdır acaba?"
Diyerek sormuştu Yusuf'a
"Atalarımın dilidir" demişti o da..
Hükümdar kendi diliyle
Hitap edince
Yusuf karşılık vermişti her sözüne
Hayretler içinde
Kalan hükümdar demişti:
"Bizzat sendendir yorum
Arzu ediyorum"
Yusuf, sığır ve başakları
Tek tek ve renk renk
Anlatmıştı vasıflarıyla..
Hükümdar oturtup Yusuf'u yanına
Sorarak fikrini
Öğrenmek istemişti ne yapması gerektiğini
Yusuf da şöyle demişti:

"Bereket senelerinde
Bol bol ektirirsin ekinleri

Sonra depolarda toplarsın mahsulleri
Kıtlık yılları sarınca,
İnsanları, ablukaya alırcasına
Satılır ihtiyacın fazlası."
Teklif gibi apaçık bir soru
Hükümdardan etmişti sudur
"Fakat kim tarafından yapılacak bütün bunlar?"
İşte o zaman sürmüştü kendisini öne:
"Getir beni hazinelerin üzerine, iyi bilir,
İyi korurum gerçekten de."

Tam bu noktada
Gelir bir soru aklımıza:
"Acaba Allah'ın dînini
Tebliğle memur bir Nebi'ye
Nasıl uygun oluyordu
Böyle bir şeyi teklif etmesi?
Hazinelerin üstünde
Olsa da Maliye Vekili
Hatta Mısır'ın Azizi
Hiç tutar mıydı
Hakkı tebliğin yerini?"
Evet Yusuf Nebi,
Çok iyi bilinmeli ki
Bir vazife için getirilmişti

Kenan ilinden Mısır'a..
O, memurdu hazırlık yapmaya
Sonra gelen Nebi'ye
Firavun karşısında
Mısır sarayında
"Rabbim Allah'tır" diyecek Musa'ya
Hem firavun hanedanından
Üst seviye bir mümine
Netice verecek bir hizmete
Bir hizmet ki.
Dikilip karşısına Firavun'un
Musa hakkında
"Öldürecek misiniz
Rabbim Allah'tır dedi diye
Masum bir insanı siz?"
Diyecek birini yetiştirecek
Ve o mümin zat
Haykıracak Yusuf'un mucizelerini
Asırlar sonra
Destek olsun diye Musa'ya
Hz. Ebu Bekir aynı şeyleri
Yine tekrar etti
Tuğyanına karşı müşriklerin
Kollarını makas gibi açarak
Dedi ki:

"Öldürecek misiniz Muhammedi
Rabbim Allah'tır dediği için?"
İşte bu silsilede
Ta Yusuf Nebiden Musa'ya
Ondan da son Resul'e
Uzanan bir yolda.
Yapılacak çok vazifeler vardı arada
Bu bir sır ve bir hikmet
Ama kavranması irfana vabeste
Hem de tebliğde derince bilgilere

Hatta ben kısır anlayışımla
"Yusuf geçmek için işin başına
Teklif etmeli miydi?" sorusuna,
Diyorum ki, gerek yok hiç tekellüfe
Elbette..
Hem hizmet var
Hem de ehil işin üstesinden gelmeye..
Büyük hizmetlere
Vesile olacak işlerde
Yoktur tevazuya gerek
Geri duran bence fazla mübarek
Hem de bu hizmeti terk.
Bir kere önce şu bilinmeli ki,
Günümüz Hizmet erlerinin kendileri

Daha üstün değiller
Haşa, Hz. Yusuf'tan elbette
Bu yüzden
Onun deruhte ettiği işleri
Asırlar sonra verecekleri
Meyvelerle beraber düşünmeli..
Yücelerde planlanan kudsî
Bir hayat, bir macera gibi
Ele alınamaz hiçbir zaman
Unutulmamalı bir an
Kudsiyetin her merhale parıldayan
Sıradanlıklarla perdelenmiş esrarını
Su çekerek kırda bir kuyudan
Susuz bir köpeği sulayan
Günahkar, kötü bir kadını bile
Bu kadar hizmeti için
Bağışlarsa Allah.
Asırlara serpilen bu hizmetin
Dünya çapında
Semerelerini bir düşünelim
Şimdi dönüp bakalım bir kere
Hz. Yusuf'un vaziyetine.
Elbette o zaman değildi
Mısır Hükümdarının çevresindekiler
Birer havari,

İsa Nebi’nin muhiti gibi
Veya son Nebinin sahabeleri
Saraydaki kadınlar da
Değildi peygamber zevceleri
Ne hacet ki dile gelsin
Kisveleri ve kıyafetleri.
Şimdi
Ahsen'ül-Kasas olan
Kıssa-i Yusuf'ta anlatılan
Olayları birer birer düşünmeli
Hizmet erleri
Kadın-erkek hepsi
Derin derin ele alarak hikmetleri

Eğer Yusuf Nebi
Baştan ele almasaydı iktisadi meseleleri
Önce din, iman deseydi
Belki, kendisini hiç dinlemezlerdi
Tebliğde en başta olmalı dengeli
Hem lisan-ı hâl, geçmeli lisan-ı kâli
Tebliğ yanında hiç unutmamalı temsili

Rivayet olunur ki,
Yusuf'a hükümdar giydirmişti
Bir taç..

Hem geçirmişti
Parmağına devlet mührünü
Bir de kılıç kuşatmıştı
Inci-yakut işlemeli
Altından yapılmış bir Şeriri
Çekmişti altına
Hz. Yusuf Hükümdara:
"Bu Şerir ile
Sağlamlaştırırım mülkünü
Mühürle de yürütürüm işlerini
Ama taca gelince
Değil bana göre
Çünkü atalarım hiç giymedi."
Demiş ve Hükümdar kabul etmişti.
Yusuf'u herkes sevmişti
Ülke tutmuştu onun yolunu
Hatta Hükümdar Züleyha Hatunu
Kocası ölünce
Nikahlamıştı Yusuf'a
Daha sonra olmuştu iki oğlu:
Efrayim ve Menşa..
İşte böylece Yusuf'u Mısır'a
Kader hükmeylemiş ve yerleştirmişti
O zamanda
Mısır, arzın en mühim merkeziydi

Yusuf mekan tutuyordu istediği gibi
Dilediği her yerde
Yüksek bir nüfuz ve iktidarla
Ama elbette iman ve takva
Yolunu tutanlara
Ahiretin mükafatları
Daha hayırlıydı..
Akıllı davrananlar da
Fanilerden daha fazla
İmrenirler ebedi olana

Öbür yandan, gelip çatınca
Kenan ellerinde de kaht-u gala
Çıkageldiler huzuruna
Kardeşleri Yusuf'un
Onlar tanımamışlardı ama
Tanıdı görür görmez, o boyu bâlâ
Nasıl tanımaz, her şey taptazeydi hafızasında
Hasret hasret tütüyordu burnunda
Kardeş, ana-baba ve sıla..
Aslında o sürpriz anın müjdesini
Almıştı atıldığında
Kuyunun dibinde, ta o ilk yalnızlıkta
Yüklerini yükleyip dönerlerken geri
Onlara dedi ki:
"Öbür kardeşinizi de getirin bana

Yoksa veremem bir daha
Hem yaklaştırmam sizi
Hiçbir defa yakınıma"
Dediler ki "Babasından
Çalışacağız izin almaya
Ümid ederiz gelir her hâl ü kârda"
Yusuf bir yandan da
Tenbihledi adamlarına
"Koyun yüklerinin içine
Getirdikleri sermayelerini
Ailelerinin varınca yanına
Varırlar da farkına
Belki de yine gelirler almaya.."
Evet tüterken gözünde
Sıla ile beraber bütün aile
Sabredip dayandı;
Nebi sabrı ile
Bu şiddetli hasrete
Hasret ne demek?
Belki işkence..
Evet gelebilir akla
Yusuf niçin ilk fırsatta
"Tanıtmadı kendisini
    Hem de getirtmedi
    Mısır'a bütün ailesini?"
    Önce bir kere

Aniden gelen bir sevinçle
Ne yapardı acaba
O yaslı ve yaşlı baba?
Sonra genel durum neydi?
Ne kadar müsait idi
Şartlar; siyasi, gayr-i siyasi?
Hem bütün aile gelebilir miydi?
Demek ki,
Ledünnî hikmet açısından
Önce Bünyamin gelmeliydi
Çünkü o Yusuf'a en yakın olan
Evet aynı ana ve babadan
Öbür yandan
İki hicranın hasretiyle
Anneleri ve baba Yakup Nebi
Daha rahat gelirlerdi..
Hem vardı Yusuf'un kalbinde
Kuyu ve zindan yaralarının izleri
Kapanmamış bu yaralar tedavi
Olacaktı zaman içinde
Yakup Nebi'nin kalbi ise
İki oğul hicraniyle
Sızlanınca..
Elbette gelmek için Mısır'a
Yanacaktı heyecan ve arzuyla
Başka türlü kavuşma zevk ve şevkini

Bu derece hissetmesi
Mümkün olabilir miydi?
Ama Yusuf'un işte bu tedbirleri
Yine de kendinden değildi;
Yüce vahiy buyruğuyla
Taraf-ı ilahiden gelmekteydi.

Oğullar babalarına
Mısır'dan ilk dönüşlerinde
Şöyle başladılar sözlerine:
"Bünyamin bizimle gelmedikçe
Verilmeyecek hiçbir şey bize
Söz veriyoruz size
Onu koruyacağız kesinlikle."
Yakup Nebi
Hatırlatarak eskileri
Şöyle dedi:
"Ben size Bünyamin'i nasıl emanet ederim ki,
Biliyorken Yusuf'un başına gelenleri
Eğer onun da başına
Gelecekse aynı şeyler

Artık emanet ederim Allah'a
Daha iyi koruyucu yok ondan başka
Hem zaten O değil mi"

Daha sonra
Yüklerini açınca
Gördüler sermayelerinin hepsi
Geri verildiğini.
Dediler "Ey babamız biz
Daha ne isteriz;
Bize iade edilmiş her şeyimiz."
Yusuf'un bu geri verme tedbiri
Mühim bir teşvik unsuru idi
Yanına getirmek için Bünyamin'i
Onun için dönüp babalarına:
"Bunlarla yine
Getiririz zahire evimize
Koruruz kardeşimizi de
Daha çok bir dikkatle
Şimdi aldığımız az şeyden de
Pek daha fazla zahire.."
Yaşlı Nebi dedi ki dönüp oğullarına
"Söz istiyorum sizden mutlaka
Onu getireceğinize dair bana
Hem bir yemin Allah adına
Çaresiz kalırsanız o başka;
Sarılıp her yanından imkansızlıklarla
Bu ahd ve kasemi vermedikçe
Göndermem Bünyamin'i asla sizinle.."

Söz verdi onlar da
Allah adına babalarına..
Yakup Nebi:
"Bu sözlerinize Allah vekil" dedi.
Sonra sözüne devamla
Şu tedbirleri ekledi:
"Oğullarım siz şehre
Bir kapıdan değil de
Girin ayrı ayrı kapılardan
Gerçi ben böyle söylesem de
Sözüm geçmez kadere
Allah'ındır hüküm sadece
Onun için bütün tevekkül edenler
Ancak O'na tevekkül etmeliler."

Varınca şehre
Uyarak babalarının tavsiyesine
Girdiler ayrı ayrı kapılardan
Gerçi
Bu şekilde girmeleri

Önleyemezdi Allah'ın takdirini
Bu sadece Yakub'un içinden geçirdiği
Bir isteğin yerine getirilmesiydi.
Elbette koca Nebi

İlim sahibiydi
Ona öğreten de
Allah'tı sadece
Bunu bilmeseler de
Pek çoğu insanların.
O yaşlı Nebi
Mutlaka sezmişti
Esrarengiz bir şeyi
İşte bu yüzden
Oğullarına söylemişti
Avcı koluna dağılır gibi
Şehre girmelerini
Yine de bu bir tedbirdi
Bir belayı savma kabilinden
Gizli bir istimdattı Rabbinden
Ama gelince kader
Kör olur gözler
O konuşunca, tedbirler durur
Diller susar
Ve olacaklar olur.
Girdiklerinde Yusuf'un huzuruna
Alıkoydu Bünyamin'i yanında
Onların yokluğunda
"Kaç evladın var" diye sordu
"On oğlum var" dedi Bünyamin

"Hepsine de ölen kardeşimin"
Koydum ismini."
Yusuf dedi:
"Kardeşin olayım ben senin
Yerine, ölen kardeşinin
Bünyamin dedi ki,
"Kim istemez senin gibi
Müstesna bir kardeşi
Ama sen doğmadın ki,
Benim anne ve babamdan"
İçini çekip başladı ağlamaya
İşte Yusuf dayanamadı bu duruma
Kalktı ayağa "Ben senin kardeşinim" dedi.
Sarıldı boynuna, bastı bağrına
Ağladı, kardeşini koklaya koklaya..
Tenbihledi sonra da:
"Artık geçmişe üzülme
Hem olacaklara da gelecekte"
Görünce bittiğini
Bütün hazırlıkların

Koydu su kabını
Yükünün içine kardeşinin
Evet bu çok değerli altın tası
Koydu kendi elleriyle.

Onlar yola düzülünce de
Bir tellal bağırdı:
"Kervancılar! Sizde bir hırsız var?"
– Halbuki
Onlar hırsız değillerdi
Acaba Yusuf niçin böyle dedirtmişti?
Evet onlar gerçi
O kıymetli tası çalmamışlardı
Ama Yusuf'u kaçırmışlardı
Koparıp sinesinden babalarının
Onlar farkında değillerdi
"Ne arıyorsunuz" sözü döküldü dillerinden,
"Biz hırsız değiliz" demeden
Edepli bir tavırla
Hiçbir ilgilerinin olmadığını hırsızlıkla
Uzaktan yakından
Böyle ifade ediyorlardı aslında..
Yusuf'un adamları:
"Çalınan, Hükümdarın su tası
Onu bulup getirene
Var bir yük zahire"
Derken Yusuf girdi devreye:
"Zimmetlidir o tas benim üzerime"
Onlar başladılar müdafaaya
Hem de yeminle:

"Te vallahi bizi
Siz de anlamışsınızdır ki
Değiliz biz, ne hırsız, ne fesatçı.."
Onlar "Peki çıkarsanız yalancı
Ne olacak dediler cezası?"
Yakub'un şeriatı,
Bırakırdı hırsızı
Köle gibi mal sahibinin yanında
Hükümdarın kanunlarında
Yoktu böyle bir ceza
Öğretilmişti böyle bir çare Yusuf'a.
Öyle bir çare ki
Dayanır kaynağı ilahi mesaja..

İşte tas çıkınca
Bünyamin'in yükünde yoklamada
Alıkoydu onu yanında..
Bünyamin ise bu durumu ne kabul ne de
Reddediyordu; boyun eğmişti Kadere
Bu bir hile idi daha doğrusu çare
Ama ne güzel çare
Ne güzel oluyor, güzellerin hilesi bile
Halbuki Mısır kanunlarına göre
Dayak ve iki kat tazmin gerekirdi
Halledilmişti mesele

Uzun ve haksız yollara girilmeden
Böylece hem de
Babasının kanunlarından bir hükmü tatbike
Koymuş oluyordu dikkatlice
Ve sessizce
Mısır hukuk geleneğine
Canlı ve ameli bir misali
Yerleştirmiş oluyordu güzel Nebi
Aynı hamlesinin içinde
Kurtarıyordu kardeşlerini
Babalarına verdikleri yeminin
Bozulma riskinden de
Evet talim edilen ilahi çare ile
Yusuf ulaştırıyordu hedefine..
İşte buna işaretle
Buyuruyor Kur'an-ı Kerim
"Her ilim sahibinin üstünde
Vardır bir alim, bir sahib-i ilim"
Kur'an üslubunun inceliğine
Bakanlar dikkatlice
Görürler ki o mukaddes ifadelerde
Mutlaka bir iman dersi verilmekte
Yeri gelince..
İşte: “Ve fevga külli zî ilmin alîm
Bu ayette nice hikmetler bulur akl-ı selim

***

Bu hırsızlık ithamı karşısında
Kardeşleri feveran içinde:
"Eğer çalmışsa, çalmıştı kardeşi de
Daha önce..."
Demişlerdi.. Belki de
İma ediyorlardı kendilerince
Yusuf'un annesinin emriyle
Puta tutkun dedesinin bir tane
Putunu çalıp kırdığını seneler önce..
Bu ithamı Yusuf attı içine
Belli etmedi bile..
Ve "Siz dedi çok kötü bir mevkide
Bulunuyor ve sözler söylüyorsunuz böyle
Ama Allah çok iyi biliyor
Verdiğiniz sıfatı, elbette
Almıyorum ben de ciddiye.."

"Ey Aziz!" deyip başladılar yalvarmaya:
"Yerine bizi al, onu alma da
Onun yaşlı bir babası var zira
Biz seni iyi bir zat görüyoruz;
Hep riayetkar hakka, hukuka.."
Dedi ki onlara Yusuf da:
"Esvamızı kendi yanında
Bulduğumuzdan başkasını

Elimiz varmaz tutuklamaya.
Böyle bir şeyden sığınırız Allah'a
Çünkü eğer öyle yaparsak
Katılmış oluruz zâlimler güruhuna"
Onlar ne zaman ki,
Kestiler Yusuf'tan ümitlerini
Uzaklaştılar oradan, fısıldaşarak aralarında
İçlerinden büyük olanı dedi ki:
"Bilmiyor musunuz, babam bize ne dedi?
Unuttunuz mu verdiğimiz yemini?
Yusuf mevzuunda de etmişti sudur
Daha önce sizden bir kusur
İzin verinceye kadar babam bana
Veya hakkımda
Hüküm verinceye kadar Allah
Ayrılmam ben buradan asla
Hüküm verenlerin en hayırlısı odur hakikatte
Siz dönüp deyiniz ki babanıza
- Hırsızlık yaptı oğlun baba, inan ki bize
Ama biz sadece
Şahidiz bildiğimize
Allah bilir gaybı yine de
İstersen sor şehir halkına
İstersen katıldığımız kervana

Yalnız emin ol yeter
Doğru söylediğimize bu sefer."

Kardeşleri gelip bunları söyleyince
Gaybın esrarıyla gözleri sürmeli
Yakup Nebi dedi ki:
"Nefisleriniz aldatıp sizi
Sürüklemiş bir işe
Artık bundan sonra,
Bir sabr-ı cemil düşer bana
Belki de Allah hepsini
Bana döndürüp getirir geri
Çünkü O, ilim ve hikmetin Sahibi.."
Sonra onlardan yüzünü çevirdi
"Ah" çekip şöyle dedi:
"Ey Yusuf'un esefi!
Ey içimi yakan hasret ateşi!
Yetti artık yetti!.."
"Ah Yusuf! Vah Yusuf" diye diye
Ak düştü gözlerine
O yine kendi kendine

"Ey Bünyamin'i de
Unutturan elem, ey dehşetli acı
Ey Yusuf'un yadigârı!..

Diye diye, döküyordu dertlerini..
Mervidir ki
Sormuş Peygamberimiz Cebrail'e
"Hangi dereceye varmıştı
Yakub'un Yusuf'a hicranı?"
Cebrail cevap vermişti
"Kıvranan evlat acısıyla
70 ananın hicranına"
"Sevabı da ne kadar?" sorusuna
"Ulaşır yüz şehid sevabına"
Diye cevap vermişti Cibril
Çünkü Yakub hiçbir kötü zanna
Kapılmadı asla
Ve uzatmadı hiç dil
Başına gelen mukadderatına..
Ve dert yanmadı hiç insanlara
Atıyordu sadece
Gamı, kederi içine
Elemle dopdolu olmasına rağmen içi
Yine de tutuyordu sabırla kendisini.
Ama yutkunup duruyordu
Acıdan kıvrana kıvrana..
Nadanlar ise şöyle diyordu:
"Sayıklayıp duruyorsun hâlâ
Tükenip gideceksin sonunda

Kasem olsun Allah'a..
Nasihata kalkışıyorlardı akıllarınca
Peygamber olan babalarına
Yakup Nebi gibi
İnce ruhlu, hassas, içli,
Gayb-aşina bir gönül ehline
Büyük bir kabalıktı elbette
Ama tesir etmiyordu onun
İncelik ve nezaketine..
Koca Nebi
Onlara dedi ki
"Ben hüznümü kederimi
Ancak Allah'a şikayet ederim
Derdimi sade açarım O'na
Ne size ne de başkalarına
Zannetmeyin sözlerim boşuna
Hem Allah benim attı gönlüme
Umulmadık bir tarzda
Ruhani lezzet ve neşe..
Hem de bilirim
Henüz daha sizlerin
Bilmediğiniz şeyleri dahi

Ey oğullarım gidin
Her yeri didik didik edin

Araştırın Yusuf'u ve Bünyamin'i
Ve seferber edin
Bütün duygu ve hislerinizi
Onlardan bir haber almak için
Bırakmayın yoklamadık bir zemin.
Yapmayın bunu ama
Umutsuzca ve baştan savma
Hem hiç ümidinizi kesmeyin
Sıkıntıları gideren,
Daralmış göğüslere
Nefes aldırıp ferahlık veren
Rahmetinden Allah'ın
İlahi rahmete itimaddan zira
Hiç kimse ümidini kesmez asla
Sırf kâfirlerden başka.."
Babalarından aldıkları bu moralle

Kardeşler düşüp yollara
Vardılar Mısır'a
Çıktılar huzura
Dediler: "Ey Aziz!
Çoluk ve çocuğumuzla biz
Düştük sıkıntıya, uğradık zarara
Getirebildik sadece
Pek az, bir sermaye

Onun için bize sen ihsan eyle
Ölçüp verdiğinden başka
Ayrıca bir de sadaka
Çünkü mükafatlandırır Allah
Sadaka verenleri mutlaka."
Yoğrulurken hadiseler arasında
Görülüyordu onlarda
Güzel bir olgunlaşma
Elbette bunda
Olayların büyük hissesi vardı
Geliyordu en başta da
Yusuf'un ihlaslı tavrı
Ve kendilerinin istiğfarları
Tezahür edince büyük yumuşama
İşte tam o zamanda
Yusuf yaptı son vuruşunu:
"Siz, dedi, cahilliğinizde
Seneler önce
Hatırlıyor musunuz ne yaptığınızı
Yusuf'a ve kardeşine?"
Onlar şaşkın bir halde
Dediler: "Yoksa sen
Yusuf musun sahiden?"
O da "Yusuf'um, dedi, ben
Bu da kardeşim.

Ey benim kardeşlerim!
Nimetler içine gark etti
Doğrusu lütfuyla Allah bizi
Gerçekten de her kim
Takva yoluna girer ve sabrederse:
Etmez Allah zayi
Hiçbir güzel emeği"
Dediler ki,
"Allah, te vallahi
Üstün kıldı bize seni
Biz işledik mutlaka
Büyük hata..
Ama ta başta
Tahakkuk etti kuyuda
Verilen semavi haber Yusuf'a
Onların hiç ummadıkları anda
Yusuf'un kardeşleri böylece
Pişmanlıklarını getirip dile
Suçlarını itiraf edince:
Yusuf "Yok, dedi, bugün size
En ufak bir tekdir bile
Bakılmayacaksınız serzeniş ve sitemle
Bağışlasın sizi Allah mağfiretiyle
O, merhametlilerin en merhametlisi ve
Yücelerden en Yüce

Alın şu gömleğimi de
Götürün siz babama
Sürsün yüzüne
Açılsın gözleri de
Toplanıp gelin bana
Toptan bütün aile"

Mısır Azizi Yusuf demek istiyordu ki:
"Gidin müjdeyle
Bildirin davetimi
Koşun şu gömlekle;
Bedel olsun kanlı gömleğe
Götürdüğünüz daha önceki.."
Bu müjde gömleği
Acaba neyin nesiydi?
Rivayete göre:
Hz. İbrahim atıldığında ateşe
Cebrail'in cennetten getirdiği
Alevlerin eritemediği
Müstesna bir gömlekti
Yakup Nebi, muska gibi
Astırmıştı boynuna Yusuf'un
Dedeler armağanı bu kutlu gömleği
Atılınca Yusuf kuyuya
Cebrail gelmiş, onu açıp giydirmişti Yusuf'a

Ve şöyle demişti:
"Sürünmüş olan bu gömleğe
Cennet nesiminin esintileri,
Herhangi bir derde
Yakalanana temas ederse
Kavuşturur onu şifaya şüphesiz.."
Atalar yadigarı bu gömlek
Hem uğurluydu hem esrarengiz
Taşıyordu sırtında bu mübarek
Hatırayı Yusuf bilerek..

Bu mucizeye mazhar gömlekle
Ayrılmadan kafile
Daha Mısır'dan
Kenan elinde
"Alıyorum kokusunu Yusuf'un"
Diyordu dili Yakub'un
Ve ekliyordu sözlerine
"Keşke beni koymasa bunak yerine
Ama siz,
Bu derinlikleri nereden bileceksiniz;
İçimi saran sevinci
Ve engin neşeyi?..
Hem nereden duyacaksınız
İçimi saran Yusuf kokusunu..
Aşkı aşan, yüce şefkatin duyurduğu?

Bu ledünnî vuslat müjdesine
Hassas çile ve derin inceliğe
Ulaşmadan nasıl inanacaksınız?"
Evet gerçekten
Yusuf'un müjdesiyle
Himmet gömleğini getiren
O mutlu kafile koyulur koyulmaz
Mısır'dan kopup yola
Yakup tarafına
Sardı şefkatli Nebi'yi neşeli bir haz..
Burnunda tüten hasrete inat
Bu hal bir başkaydı, bir eşref-i saat
Sarmıştı her yanını
Yusuf kokulu rüzgar
Ledünnî esinti, misk-ü anber
Hani eser her seher
Bir Rahmani nefes gibi...
Tasavvuru bile şu anda
Gönül ehlini sonsuz hazza
Boğacak olan bu tatlı, bu ulvi koku
Kim bilir nasıl takviye etmiştir Yakub'u!.
Ve nasıl bir darbe indirmiştir o anda
İçini yakan gam ve hicranına

Sanırım aynı zamanda
O yüce vicdan için bir alıştırma

Yavaş yavaş asıl muştuya.
Gerçi Yakup Nebi
"Biz şimşekler gibiyiz demişti..
Zaman olur ta Mısır'dan hissederiz
Yusuf'un kokusunu
Zaman olur göremeyiz
Ayağımızın bile ucunu.."
Ama şüphe yoktu
Bunun bir mucize olduğunda
Her ne kadar incelse de Yakup'ta
Son derece bir hassasiyet
Ağarsa da gözler hüzünle
Ve duygular gelişse fevkalade
Yine de bu bir mucizevi harika
Evet mucizeler son nokta..
Zaten ruh konusunda
Bilgi verilmemişti çok fazla
Ama Nebilere verilen her mucize
İşarettir bir ilmî ve fennî gerçeğe
Onlar mihenk taşı gibi
Tutarlar bir nokta-i nirengiyi
Ve olurlar bizler için gelişmede
Ulaşılacak son merhale

Yakup Nebi işte böyle
Yusuf'unun kokusundan söz edince

Dediler "Hayret vallahi
Sen o eski saflığında
Devam etmektesin hâlâ"
Bunu söyleyenler oğullar değildi
Çünkü Mısır'da idi onların hepsi
Bunlar olmak gerekti
Kendi kızları ve gelinleri..

Mısır'dan gelince müjdeci
Attı yüzüne gömleği
Yerine geldi Yakub'un görmesi
Açılıverip o mübarek gözleri
Eskisi gibi..
Yakup Nebi dedi ki:
"Ben size demedim mi?
İşin gerçeği
Bilirim ben sizin bilmediklerinizi
Evet bunların hepsi
Allah'ın bildirmesi.."
"Baba dediler biz suçluyduk
Ama pişman olduk
Bizim için mağfiret dile
O yüce Rabb-ı Rahime.."
Onlara şöyle söyledi:
"Sizin için istiğfar edeceğim

Affeder inşaallah Gafur-u Rahim"
İleriye atarak mağfiret dilemeyi
Seher vakti veya Cuma gecesi gibi
Duaların kabul olacağı bir zamana
İşaret ediyordu; hikmet vardı anlayana
Belki de kul hakkı engeli
Çıksın diye aradan
Bekliyordu Yusuf'la helalleştirmeyi..

Yusuf binlerce askerle
Çıkmıştı karşılamaya
Gelecek ailesini, heyecan içinde
Büyük oğlu Yahuda'ya
Dayanarak yürüyen Baba
Varınca farkına
Gelen farklı heyetin
"Ey Yahuda, dedi
Kralı mı Mısır'ın şu karşıdaki?"
Yahuda cevap verdi:
"Baba, işte o, oğlun, Yusuf'un"
Yakınlaşınca Yusuf'a
"Ey hüzünleri gideren, selam sana"
Dedi sürurlu Baba..
Gelince karşı karşıya
Yusuf sarıldı boyunlarına

Ve bastı bağrına
Şöyle seslendi:
"Güven içinde girin Mısır'a
Hepiniz, inşaallah.."
Sonra da sarayda
Çıkardı yüksek bir taht üstüne
Annesiyle babasını
Onlaraydı en fazla ikram ve saygı
Sonra hepsi birden kapandı
Yusuf için şükür secdesine
Dedi ki Yusuf bunun üzerine
"Tabiridir işte bu
Gördüğüm rüyanın, daha önce..
Rabbim şimdi onu
Döndürdü gerçekten tam bir hakikate
O yüce Rabbim bana
Bulundu büyük lütuf ve ihsanda
Kurtararak beni zindandan
Sizleri de bâdiye ve taşradan."
Yusuf zarif ifadelerle
Bu büyük ihsan ve nimetleri
Getirip dile

Hamdederken Rabbine
İfade etti

Bir başka nimeti:
"Şeytan bozduktan sonra aramızı
Kardeşlerimle
Söndü bu bela ve fitne de
Yine Rabbimin bol lütfü ile
Eğer imdada o yetişmeseydi
Kimbilir aramıza daha neler girebilirdi!?"

Sonra Yusuf
Babasının elinden tutup
Bir bir hazineleri
Tanıta tanıta gezdirdi
Sonunda parşömenlerin yanına gelindi
Yakup Nebi
"Ay oğul, bunlar dururken, dedi,
Hiç mi aklına gelmedi bir mektup yazmak?"
Yusuf cevap verdi:
"Cebrail öyle emretti!"
    Yakup Nebi:
    "Peki, dedi
    Sormadın mı Cebrail'e hikmetini?"
    Yusuf şöyle dedi babasına:
    "Sen benden daha yakınsın ona."
    Bunun üzerine
Yakup sormuş Cebrail'e
Cebrail bir sırra işaretle:

Cenab-ı Hak şöyle buyurdu,
'Yusuf için oğullarına,
– Korkuyorum kurt yer diye'
Dedi, kurttan değil, Benden korksaydı ya.."

Bu ibretli kıssa peki
Kur'an'da nasıl sona erdi?
Ahsen kıssanın sonunda
Yusuf bir dua etti ihlasla:
"Rabbim Sen bana
Mülk ve ilim verdin en başta
Öğrettin olayların dilini
Ey yaratan gökleri ve yeri
Dünya ve ahirette bana sensin Velî
Müslüman olarak vefat ettir beni
Ve olsun yerim salihler zümresi.."
Şu dünyada her şey fani
Ama salihler kafilesi
    Nimetlerin en güzeli.
    Peygamberimiz Miraç gecesi
    Karşılaştı Yusuf'la
    İkinci semada...
    Her bir sema
    Mazhardı bilhassa
    Tecelliyat-ı esma içinde

Hâkim olan bir isme.
O isim aynı şekilde
Hâkimdir hem o Peygamberde.

Her ulu gibi Hz. Yusuf da
Başı mihnet ve ibtilâ
Sonu yokluk ve fena
Olan bu dünya
Mülk ve saltanatına
Edip veda
Çekmişti elini eteğini
O biliyordu dünya geçidinin
Hakikatini ve akıbetini
Bu yüzden can atmıştı
Dileyip vefatını
Ebedi hayata
Ne güzel bir örnekti insana
Böyle güzel bir dua Dua ki,
İhlas yüklü bir arzuhal Allah'a..
Şimdi
Bir ışık belirdi
Ziya ziya gözlerimize
Bir yavuz yürekli Yûnus nefesli
Gökte aranıp yerde bulunan
Adına binler destan yakılan
Bir yiğit gibi çıktın karşımıza

Soruyoruz sana
Son defa bir daha
Yûsuf, sen misin Yoksa?

SEN YUSUF MUSUN:

Seni kuyuya atan,
Seni bir meçhule giden
Kervana satan ben!

Seni esir pazarında
Üç beş kuruşa
Hatta satıverip
Birkaç pula
Sonra da
Mısır sarayına yollayan ben!

Sana iffet gömleğini yırtıp yanaşan
Ve kana banmış bir dille
Eteğini ısıran
Sonra bir yığın
Gönül bağlayıcı önünde
Seni yakıcı alev gibi

Ateşîn gözlere
Teslim eden,
Arzularım ram olmayınca da
Zindanlara sokan ben!

Seni yıllar yılı
Hapislerde tutan
Seni bin defa
Beraatten sonra
Yeni mengenelerde sıkan
Yine ben!..

Ama sen
Duydum ki; Yûsuf gibi
Çıkıp gitmişsin
İradenin uçup gittiği iklimlere...

Gerçi
Belli değil bir kere
Zindandaki ben miyim
Ve, uyuyan yüzlerce sene
Yoksa sen mi?

Hem bir rüya
Tâbir etmişsin Mısır'a
Yedi sene kıtlık olacakmış
Yedi sene bolluktan sonra

Artık hazineler sana
Teslimse eğer
Acı da bu sefer!
Bu şefkate aç, rahmete susuzlara..

Evet açız hepimiz;
Bir gıda bekler
Ruhumuz...
Gerçi mahcubuz...
Ama mücrim olsak da
Biz susuzuz...
Rahmet gibi bir su
Bir zemzem.
Bir "âb-ı hayat" lâzım bize
Hem bir merhem gerek bî-ilaç kalblerimize...

Boş çevirme geldikse kapına!
Seni ararız yıllar yılı ovada, obada
Ve aldatan seraplar arkasında
Sakın terk etme bizi
Seni iyi tanımamışsak da

Bir râyiha sezdik semtinde
Çıldırtan bir koku;
Hani yayılır ya
Sevgilinin köyünde
O'nun Ruhuna işaret eden

O yeşil Kubbe'den
İşte öyle bir hoş-bû...

"Boyun bâlâ, gözün şehlâ, gören mecnun seni
Leylâ, Sözün ferşde, gözün arşda, gönül meftûn sana cânâ
Nikâhın nur, nigâhın nur, kitabın nûr, senin ey nur!
Bağın Nursî, huyun munis, özün İdris ferd-i yekta,
Açılmış gül, öter bülbül, yüzünde var zarif bir tül
Yazılmış üstüne nurdan (Kâb-ı kavseyni ev ednâ)
Sana canın feda etmez mi, senden hem görenler hak
Sözün hak, özün hak, mesleğin hak, hem merteben ulyâ"

Yine de sende bir hâl var!
Zülüflerin dağınık, nur-efşân sîman mahzun
Boynun bükük, dilin suskun
Söyle, söyle, yoksa sen Yusuf musun?
Ey doymuşluğa ermiş ruh!
"Nesl-i cedid" deyip seni ararız:
Issız çölde gece giderken
Bir ateş gören Musa gibi
Almak için bir haber ve ateşinden bir kor
– Ki, sinede yanıyor-
Hem nurundan bir şule...

Endamın, cemâlin bir başka,
Yanılmamak, aldanmamak için
Bir daha, bir daha
Soruyorum sana

Söyle Allah aşkına!
Yoksa, yoksa sen Yusuf musun?

Düşün ki
Sana belâ
Tek bir
"Gözlerinde Nil dinlenen Zelîhâ"
Bizim ise,
Etrafımızda var binlerce;
Fitneye müheyyâ..
Seni bile Rabbinin burhanı tutarsa.
Bize nasıl bir burhan gerek, ah!..
Gerçi seni bir çukura,
Bir de zindana itmişler...
Ama bize hazırlanan gayya
Dipsiz bir kuyu, bir girdap ki,
Açılır, güneş'in gurûb ettiği
İklimlere doğru
Bakışları mahmur bir sürü
Fettan arasında...

Bizler üzgün, bizler bîtabız.
Olmasın mı? Kenân ilinden bu yana
Bir çöl teptik çare araya araya
Sakın kapından kovma...

Yolculuk ve gurbet illerden sonra
Nihayet bin bela varabildik Mısır'a

Yanına geldik korka korka
Mısır kurak;
Mısır mahzun
Ve çatlak çatlak toprak
Âd'ı, Semûd'u görmüşcesine...

Sonra başlar bir (yediler) zinciri
Nedir sırrı bu bilmecenin
Bollukta kıtlıkta?
Nedir yedi yıl
Mısır zindanlarında?

Yedi neyin remzi;
Mahkûmiyet düğümlerin
En son yedi senede,
Hâkimiyet mahkumiyet
Hep yedide kılar karar

Söyle yedide ne var?
Çöz bu muammayı kâr-zarar.
Bir de "yedi yüzde" bir devre başlar

Hızır çeşmesinde bir kâse içinde
Ölümsüzlük iksiri
Bu milletin tarihinde?

Nebiler beşiğinde sallanmış gibi,
Bir eda var sende

En mukaddes ninni
Nakşolmuş gibi gönlüne
Ve nağmeleri, halâ peşinde
Sevk ediyor seni bir hedefe;
Ey dağınık kâkülünde amber kokusu
Kalbinde derin bir huşu taşıyan
"Mesih soluklu, Heraklit pazulu!"
Ey Yunus-meşrep!
Bitmedi mi çilen
Bitmedi mi zindanın;
Yalnızlığına hicranın
Ne zaman sonsuzluk seyahati
Hızır-Mûsa buluşması
Sırlı yolculuk?

Ne zaman olacak Zülkarneyn gibi.
Güneşin doğduğu, battığı
İklimlere varış?
Ne zaman fitneye karşı kuracağın set
Ne zaman bozgunculuğa (dur) deyiş?
Bil ki, Kenan eli perişan
Seni ovandan, obandan koparalı
Boyunlar buruk
Gözler yaşlı, beller bükük
Dinmez Yakublar'ın gözyaşı...

Artık bir sahne bekliyoruz
Bedeviyetten medeniyete geçişi hazırlayan.
Ne zaman saklanacak Melik'in tası,
Bünyamin'in çuvalına
Esrarın düğüm noktası
Ne zaman apaydın çözülecek?
Ve ne zaman bitecek Yakub'un yası?
    Ey boyu bâlâ
    Bu kıtlık ne zaman
    Erecek sona?
    Kıtlık ki, kıtlık...
    En başta da insan kıtlığı
    Nasıl varam yanına,
    Mısır civarına
    Yabancı mihraklı,
    Eli mızraklı
    Eşkiya
    Pusu kurmuş.
    Sinsi, kurnaz ve haince
    Asık suratlı
    Çehreleri uğursuz
    Yüzü karalar topluluğu...

Nerdesin İsa nefeslim,
Yusuf gülümseyişlim?
Bilirsin yol vermez piramitler

Binbir paradoks
Ve nefes kesen lâbirentler...

Nasıl geçilir bu,
İçi düşman dolu
Dehliz dehliz engeller?

Yine de ‘enteresan devreler’
Tamamladı müddetini;
Hani var ya tarihimizin
Yedi yüzlü düğümleri!
Gerçi
Ben sattım seni
Köle diye,
Öz kardeşin olsam da
Ama
Adil pederin,
Verdi emrini:
"Arayın" diye
İnse de gözlerine perde
O sadece
Kokunu almak ister...
Hem bir görsün yeter,
Dünya gözüyle...
Ne olur
Hiç olmazsa bir gömleğini gönder
Râyihan burnumda tüter.

Adil peder dedim ya,
Mukaddes pederimiz, İslâm!
Alem-i İslâm'daki evlatlarını
Edip teker teker ikâz
Toplayacak Yusuf'un arkasında...

Ey gözyaşlarının
Suladığı fidan.
Ey ruhda açan
Gönülde tomurcuklanan
Nazenin çiçek.
Ey kâlb sadefinde kıyamete dek
Gülümseyecek inci.
Ey duaların meyvesi!
Bu sesi ve bu nefesi,
Senin destanlarında tükettik...

Şimdi
Bir ışık belirdi
Ziya ziya gözlerimize
Bir Yavuz yürekli, Yûnus nefesli
Gökte aranıp yerde bulunan
Adına binler destan yakılan
Bir yiğit gibi çıktın karşımıza
Soruyoruz sana
Son defa bir daha
Yûsuf, sen misin yoksa?